

^१दीर्णिः, दारणा-दरणा, दिदरिषा-दिदरीषा-दिदीर्षा, देदिरा ;

दरणम्, दारणम्-दरणम्, दिदरिषणम्-दिदरीषणम्-दिदीर्षणम्, देदिरणम् ;

^२दीर्त्वा, दारयित्वा-दरयित्वा, दिदरिषित्वा-दिदरीषित्वा-दिदीर्षित्वा, देदिरित्वा ;

विदीर्य, विदार्य-^३ विदरय्य, विदिदरिष्य-विदिदरीष्य-विदिदीर्ष्य, विदेदीर्य ;

^४उरोविदारं^A [प्रतिचस्क्रे नखैः ।]

दारम् २, } दारम् २-^५दरम् २, दारम् २, } दिदरिषम् २-दिदरीषम् २-

दीर्त्वा २, } दारयित्वा २-दरयित्वा २, } दिदरिषित्वा २-दिदरीषित्वा २-

दिदीर्षम् २, } देदिरम् २ ; }

दिदीर्षित्वा २, } देदिरित्वा २. }

^६दृतिः, ^७दारु, ^८दर्दरीकम्, ^९दारुणः, ^{१०}दरत्, ^{११}दृषत्, ^{१२}दुर्दुरः,

^{१३}उदरम्.

1. 'ऋत्वादिभ्यः—' (वा. ८-२-४४) इति क्तिनस्तकारस्य नत्वे णत्वे च रूपम् । :
 2. 'अयुक्तः क्ति' (७-२-११) इति क्त्वाया इष्णिषेधः ।
 3. भयार्थे ण्यन्तात् ल्यपि, उपधाह्रस्वे, 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (६-४-५६) इति णेरयादेशः ।
 4. 'परिक्लिश्यमाने च' (३-४-५५) इति णमुल् ।
 5. 'चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्' (६-४-९३) इति ण्यन्ताण्णमुलि दीर्घविकल्पः ।
 6. 'दृणातेः किद्हस्वश्च' [द. उ. १-७६] इति तिप्रत्यये रूपम् । हस्वश्च । दृतिः = भस्त्रा ।
 7. 'दृसनिजनि—' [द. उ. १.८८] इति जुणप्रत्यये वृद्धौ च रूपम् । दारु = काष्ठम् ।
 8. 'फर्फरोकादयश्च' [द. उ. ३.३८] इत्यत्र पाठात् साधुः । दर्दरीकम् = वाद्यविशेषः ।
 9. 'कृत्तृदारिभ्य उनन्' [द. उ. ५.५२] इत्युनन्प्रत्ययः । दारुणः = घोरः ।
 10. 'श्रृद्भसोऽदिः' [द. उ. ६.४२] इत्यदिप्रत्ययः । दरत् = भीरुः ।
 11. 'दृणातेः पुगघ्रस्वश्च' [द. उ. ६. ४५] इत्यदिप्रत्यये पुगागमह्रस्वौ भवतः दृषत् = शिला ।
 12. 'मुकुवदुर्दुरौ' [द. उ. ८.२३] इत्युरच्प्रत्ययो दुगागमः गुणश्च निपात्यते दुर्दुरः = मण्डूकः ।
 13. 'उदि दृणातेरलचौ पूर्वगदान्यलोपश्च' [द. उ. ८-९७] इति अल् अच् वा प्रत्ययः, उपसर्गान्यलोपश्च । उदरम् = जठरम् ।
- A. 'स मुधकान्तास्तनसङ्गमङ्गुरैरुविदारं प्रतिचस्क्रे नखैः ॥' शि. व. १.४७,